

Posudek vedoucí diplomové práce Heleny Formánkové „Recepce díla a autorské osobnosti Emila Hakla“

(Ústav české literatury a komparatistiky Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, obor Učitelství českého jazyka a literatury pro střední školy)

Cíl práce, její účel a směřování

Téma diplomové práce se zaměřuje na sledování recepce díla a současně i autorské osobnosti Emila Hakla a má představovat příspěvek ke studiu současné české literatury i ke studiu její reflexe.

Nároky, které takto vymezené téma na autora klade, jsou poměrně vysoké: je totiž třeba sledovat několik rovin diskurzu současně. Je nezbytně nutné se dobře orientovat v samotném díle Emila Hakla, aby bylo možné vstupovat do smysluplného dialogu s tím, co se píše v recenzích, pak je nutné shromáždit a projít poměrně velké množství „ohlasového“ materiálu, aby bylo vůbec možné zaznamenat určité společné tendence, které se v nich projevují a aby bylo možné činit ze studia těchto materiálů relevantní, i když alespoň dílčí, závěry. Hlavním materiálem práce jsou recenze uveřejněné ve vybraných literárních nebo kulturních časopisech (A2, Host, Tvar, Respekt), je zřejmé, že je nad rámec diplomové práce postihnout všechny zveřejněné recenze na Haklovo dílo. Nicméně i popis určitého výseku recenzí může tvořit východisko pro další studium haklovské recepce.

Styl a prezentace

Na způsobu prezentace je zřetelně vidět velké osobní zaujetí pro jednotlivé otázky, které se autorka snaží si klást. Charakter a jazyk práce je spíše esejistický, což sice respektuje jazyk popisovaného materiálu recenzí, ale vzhledem k tomu, že cílem bylo napsat text odborný, je na výsledku patrné, že autorka oscilovala při psaní mezi těmito dvěma tendencemi.

Práce je členěna podle chronologie vydání jednotlivých Haklových děl, přičemž každý celek je uvozen citátem, jenž má dané dílo charakterizovat a vystihnout jeho atmosféru. Text by si zasloužil strukturovanější členění, v práci jsou např. často uváděny glosy, které obsahují sice zajímavé postřehy, ale protože mnohdy souvisejí s hlavním výkladem spíše na základě asociací, tak by více slušely poznámkám pod čarou. Práce je také plna rétorických otázek, z pozice čtenáře lituji, že postřehy v nich uvedené nejsou rozvedeny. Zakončení jednotlivých kapitol vyznívá do neurčita, je škoda, že jsou často překvapivě náhle uzavřeny a neobsahují resumující komentáře, v nichž by již bylo možné spatřovat shrnutí autorčiných sledování.

Metodologie a práce s odbornou literaturou

Esejistický způsob pojednání s sebou nesl i rozhodování, jak nakládat s teoretickým a metodologickým zázemím. Bylo zřejmé, že pro zvolený styl psaní bude vhodné teoretické nástroje provazovat s jednotlivými konkrétními sledováními a nevyčleňovat jim samostatné úvodní kapitoly. Autorka tak pracuje zejména s recepční teorií Wolfganga Isera, ve vztahu k drobným naratologickým sledováním se opírá o práci Shlomith Rimmon-Kenanové, jako výrazná kritická autorita z textu zaznívá Václav Černý.

Domnívám se, že zvolený způsob strukturace textu byl adekvátní, vybral si však svou daň, a to v podobě nezřetelného metodologického rámce. Větší ohled na čtenáře a větší explicitnost by textu prospěly.

Celková koherence a akademická disciplinovanost

V závěru práce se autorce alespoň částečně podařilo od zvoleného tématu a materiálu „odstoupit“ a svá pozorování zobecnit. Práce tak obsahuje některé z charakteristik autorského stylu a osobnosti Emila Hakla, které jsou fixovány recepcí („typický haklovský hrdina“, „pozorovatel každodenní reality“, „pasivita hlavního hrdiny“, „pražský život“ apod.). Za zajímavé a nosné také považuji popis recenzentských požadavků na Haklovo dílo, které je možné v kritice zaznamenat, jedná se o obecnější otázky po autentičnosti, po žánrovém určení textů či po možnostech stylizace autobiografického hrdiny. Pravděpodobně kvůli nedostatku času se nepodařilo závěry, které diplomantka ze svého zkoumání činí, formulovat zřetelněji a explicitněji.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře / dobře**, a to v závislosti na průběhu obhajoby.

V Praze 4. září 2018

Mgr. Andrea Králíková, Ph.D.